

Sestry a bratři, vážení hosté, milí přátelé,

i já jménem sboru přeji našemu novému faráři Hynku Tkadlečkovi a samozřejmě i celé jeho rodině hojnost Božího požehnání. Ať se vám u nás daří a ať naleznete v Horních Dubenkách brzy nový domov.

Také děkuji bratru seniorovi Honzovi Keřkovskému nejen za dnešní slavnostní bohoslužby, ale i za celý rok, ve kterém nás administroval. Děkujeme!

Máme ale ještě jeden důvod k oslavě. Na pozvánce stojí, že s vděčností chceme slavit dokončení obnovy našeho kostela. Shodou okolností to za 6 dní (22. října) bude přesně 230 let, kdy se zde konaly první slavnostní služby Boží.

A že máme být za co vděční, bych vám chtěl ve stručnosti připomenout. Podrobněji a v konkrétních číslech to najdete na nástěnce na faře.

Když jsme na staršovstvu v roce 2012 rozhodli, že se pustíme do obnovy našeho kostela, bylo jasné jediné: že musíme začít. Statik nám jen potvrdil naši obavu. A tak po malých krůčcích s podílem naší práce jsme posouvali opravy dopředu, i když cíl byl v tu dobu ještě nepředstavitelně daleko.

Dnes víme, že celkové náklady dosáhly částky 2 748 000 korun. Z toho náš finanční podíl je 422 000 korun. Tady bych chtěl všem, kdo jste přispěli na obnovu kostela, moc poděkovat. A někteří z vás přispěli i svou prací. Přepočteno na peníze, ušetřili jsme tím dalších úctyhodných 250 000 korun. Také vám patří velký dík! Díky mravenčí práci bývalého faráře Tomáše Vítka se podařilo získat grant od Státního zemědělského intervenčního fondu ve výši 670 000 korun. Velkorysých 900 000 korun jsme získali od organizace HEKS (což je přeloženo Pomocné dílo švýcarských evangelických církví). Tyto dva zásadní dary nám pomohly zvládnout nejnákladnější část obnovy kostela v roce 2014: statické zajištění základů, opravu krovu a novou střechu. Díky tomu jsme si nemuseli vzít úvěr a zadlužit tak sbor. Dalšími příspěvky se podílelo také ministerstvo kultury a Jeronýmova jednota (tedy stavební fond naší církve). Všem těmto institucím a dárcům upřímně děkujeme.

O takovém scénáři náročné obnovy kostela se mi nezdálo ani v tom nejkrásnějším snu. A tak jsem přesvědčen, že největší dík patří Bohu za to, že má moc i tyto věci řídit a dávat jim své požehnání. Díky Tobě Pane!

Opravou to ale nekončí. Na nás všech teď záleží, jestli tento renovovaný toleranční kostel bude i po 230 letech nadále místem setkávání, radosti, pokory i naděje, anebo jen opravenou kulturní památkou.

*Proslov kurátora hornodubenského sboru Pavla Šimka,
pronesený při příležitosti oslav obnovy kostela 16. října 2016*